

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jeseníku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. 2. 2019 samosoudcem
Mgr. Milošem Kubičkem v Jeseníku, takto:

Obžalovaný

Mgr. Adam K., nar. xxxxxxxx v xxxxxxxx, bytem xxxxxxxx, xxxxxxxx,

se podle § 226 písmeno a) trestního řádu

zprošťuje

návrhu na potrestání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jeseníku ze dne 16.6.2010, č. j. ZK 121/2010-10, pro skutek, že v době od března do června 2009 v pěti případech pozval do svého bytu v budově Římskokatolické farnosti v xxxxxxxx, na ul. xxxxxxxx, okres xxxxxxxx, poškozeného Tomáše O., nar. xxxxxxxx, který s vědomím své matky v bytě přespal, kdy ve večerních hodinách po svévolném vstupu do koupelny mu obžalovaný otíral nahé tělo, poté po poškozeném požadoval, aby mu ve vaně umýval záda a další části těla včetně přirození, kdy poškozený mu umyl jen záda, když poškozený si lehl v ložnici bytu, přilehl k němu z boku pod společnou deku, na jeho požádání si poškozený vysvlékl triko a sám mu pak svlékl spodek pyžama, přičemž se rovněž sám svlékl a k poškozenému se tisknul a hladil ho opakovaně po delší dobu jednou rukou po celém těle včetně přirození, kdy poškozený jako submisivní a prostá osoba s nízkým sebeprosazováním toto jednání strpěl a ani slovně nic nenamítal i přes mu nepříjemné pocity z chování obžalovaného, neboť s ohledem na okolnosti místa a času měl jednak strach, avšak současně k obžalovanému jako kaplanovi, který ho vyučoval náboženství choval velkou důvěru a považoval ho v důsledku rozhovorů s ním za důležitou osobu pro svůj život, čímž měl spáchat trestný čin pohlavního zneužívání podle § 243

trestního zákona a trestný čin ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Jeseníku ze dne 4.11.2011, čj. 2T 72/2010 –177, byl obžalovaný Adam K. uznán vinným trestnými činy pohlavního zneužívání podle § 243 trestního zákona a ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků a k trestu zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu výkonu samostatné pedagogické či výchovné práce s dětmi a mládeží ve věku do 18 let v trvání tří roků.
2. Obžalovaný požádal u Okresního soudu v Jeseníku o povolení obnovy řízení v uvedené trestní věci s odůvodněním, že jsou podle § 277 trestního řádu dány důvody pro obnovu řízení. Obžalovaný spatřoval nové skutečnosti zejména ve výpovědích Anny V., Kateřiny S. v podobě notářských zápisů a v obsahu oponentního znaleckého posudku znalce Dr.Štěpaníka. Pro tyto důvody obžalovaný navrhl, aby Okresní soud v Jeseníku postupoval v souladu s ustanovením § 284 odstavec 1 trestního řádu a zrušil své rozhodnutí – rozsudek Okresního soudu v Jeseníku ze dne 4.11.2011, čj. 2T 72/2010 –177.
3. Okresní soud v Jeseníku usnesením ze dne dne 2.11.2016, čj. 2T 72/2010 - 294 rozhodl podle § 278 odstavec 1 trestního řádu o tom, že se povoluje obnova řízení ve věci Okresního soudu v Jeseníku sp. zn 2T 72/2010, v níž byl obžalovaný Adam K. rozsudkem Okresního soudu v Jeseníku ze dne 4.11.2011, čj. 2T 72/2010 –177, uznán vinným trestnými činy pohlavního zneužívání podle § 243 trestního zákona a ohrožování výchovy mládeže podle § 217 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků a k trestu zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu výkonu samostatné pedagogické či výchovné práce s dětmi a mládeží ve věku do 18 let v trvání tří roků. Podle § 284 odstavec 1 trestního řádu byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Jeseníku ze dne 4.11.2011, čj. 2T 72/2010 –177.
4. Obžalovaný Adam K. v přípravném řízení uvedl, že to, co je mu kladeno za vinu, se nezakládá na pravdě, ničeho takového se na poškozeném Tomáši O. nedopustil. Poté využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. U hlavního líčení připustil, že poškozený Tomáš O. byl u něj na faře celkem šestkrát, třikrát tam přespal. Je pravda, že poškozenému daroval mobilní telefon, ale bylo to za odměnu, dárek dostali ještě dva nejlepší ministranti. Tomáš se účastnil výuky náboženství, při které s ním a ostatními dětmi hovořil také o lásce, sexu a dětech, ale šlo o prvek náboženský. Je pravda, že se u něj na faře poškozený ve večerních hodinách koupal, vyloučil však, že by poškozenému umýval záda. Do koupelny šel pouze v případě, když měl poškozený problém s kohoutkem. Zpravil kohoutek a z koupelny odešel. Nikdy Tomáše O. sám nevysvlékal, neležel s ním na posteli, po těle jej nehladil. Pokud Tomáš O. nechtěl jet na zájezd do xxxxxxxx, bylo to proto, že říkal, že moře vidí v televizi. Tomáš O. u něj přespal teprve poté, co s tím vyslovila souhlas jeho matka. Obžalovaný, jak sám uvedl, spal v jiné místnosti. Po povolení obnovy řízení setrval na původní výpovědi, kterou nechtěl měnit či doplnit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Ivana Drhová.

5. Poškozený Tomáš O. ve své procesní výpovědi u hlavního líčení dne 26.7.2011 vypověděl, že od března 2008 začal v xxxxxxxx chodit do náboženství, které vyučoval obžalovaný. Výuka náboženství probíhala vždy v pátek od 14.00 hodin na faře poblíž kostela. Někdy koncem roku 2008 mu řekly sestry S., že by mohl dělat ministranta, šli do kostela, řekli o tom obžalovanému, který měl radost. Na konci roku 2008 mu obžalovaný za tuto službu dal mobilní telefon. Telefon obdržel ještě jeden ministrant. Od prosince 2008 jej obžalovaný začal zvat k sobě na faru, vždy mu poslal SMS se zprávou, že má přijít a že u něj může na faře přespat. Na faru chodíval k večeru, toto bývalo z pátku na sobotu. Do farní budovy jej vždy pustil obžalovaný, neboť budova se zamykala. Zavedl jej do svého bytu, který se nacházel po vyjítí schodiště vlevo. Poté, co přišel k obžalovanému do bytu, obžalovaný byt vždy uzamčel. Při první návštěvě v bytě obžalovaného sledoval film, domů přišel kolem 22.00 hodiny večer. Asi týden na to mu obžalovaný poslal další SMS zprávu, v níž jej zval na faru s tím, že na faře může i přespat. Po příchodu do bytu obžalovaný řekl, že se půjde koupat. Po určité době na poškozeného z koupelny volal, aby mu šel umýt záda. Když přišel do koupelny, obžalovaný seděl ve vaně, vodu měl asi po pupek a byl nahý. Řekl mu, jestli by mu neumyl záda. Poškozený jeho žádosti vyhověl, záda obžalovanému umyl houbou, bylo mu to nepříjemné. Obžalovaný jej poté ještě žádal, jestli by ho neumyl celého, což odmítl. Poté, co se obžalovaný vykoupal, ptal se jej, jestli se nechce jít také vykoupat. Přesto, že mu řekl, že se koupal doma, obžalovaný mu opětovně řekl, ať se jde vykoupat, proto odešel do koupelny, kde již byla ve vaně napuštěná voda. Vlezl do vany a asi za deset minut za ním přišel obžalovaný s tím, že mu umyje záda. Aniž by obžalovaného o to požádal, obžalovaný mu záda začal sám od sebe umývat houbou. Také se jej obžalovaný ptal, jestli chce, tak že jej umyje celého, což odmítl. Po koupeli se utíral ručníkem, obžalovaný však k němu přistoupil, ručník mu vzal a začal jej s ním sám utírat. Utíral jej celého od shora až dolů, včetně přirození. Poté se společně dívali na televizi do 21.30 hodin. Následně obžalovaný televizi vypl a řekl mu, že má jít spát do jeho pokoje. Lehl si do postele a poté byl překvapen z toho, že obžalovaný šel do této postele také spát, přesto, že se jednalo o postel pro jednu osobu. Poškozený, jak uvedl, ležel v posteli přikrytý dekou a obžalovaný si vlezl pod deku k němu. Poškozený ležel na posteli otočený na boku čelem ke stěně, obžalovaný si k němu přilehl a i on ležel na boku, čelem k poškozenému. Potom jej obžalovaný začal hladit po zádech, na břichu, také mu šahal po nohách. V té době měl na sobě triko a slipy, poté jej obžalovaný vyzval, ať se vysvlékne, když nechtěl, obžalovaný mu triko začal vysvlékat sám. Dále mu obžalovaný přikázal, aby si sundal slipy, tak jej uposlechl. Poté se i obžalovaný vysvléknul úplně do naha. Když se vysvlékali, vstali z postele, poté do postele opět vlezli, poškozený jako první a obžalovaný za ním, oba leželi na boku jako předtím. Poškozený byl čelem ke zdi a obžalovaný čelem k němu. Poškozenému se chtělo spát, byl unavený, obžalovaný však neodešel, začal jej osahávat, sahal mu po zádech, nohách, i na přirození. Byl otočen ke stěně a bylo mu to nepříjemné. Při hlazení obžalovaný silně, jakoby hluboce, dýchal. Z jednání obžalovaného měl strach. Hlazení mohlo trvat asi 20 minut. Při hlazení se k němu obžalovaný ještě více přitisknul. Poškozený poté usnul, zůstal nahý, obžalovaný se kolem druhé hodiny ranní přesunul do obýváku. Ráno se jej obžalovaný zeptal, jak se vyspal, poté hovořil o tom, aby o večerní události neříkal matce, chtěl po něm, aby to ponechal v tajnosti. Po snídani jej obžalovaný opětovně žádal, aby matce o události nic neříkal. Takto byl u obžalovaného celkem třikrát, vždy byl k němu pozván přes telefon. Ve všech těchto případech se opakovalo to samé, tedy, že spolu leželi v posteli a obžalovaný jej osahával po celém těle, přitom byli oba nazí. Naposledy byl u něj na takové návštěvě počátkem léta 2009. V těch dalších dvou případech, kdy byl u obžalovaného na návštěvě, jej však obžalovaný již nekoupal ani neutíral ručníkem, odehrávalo se vždy osahávání na posteli. K důvodům, proč posléze odmítl ministrovat a odjet do xxxxxxxx uvedl, že měl strach, že by se jednání obžalovaného mohlo opakovat. Později se s celou věcí svěřil matce, která se divila, proč nechce jet s obžalovaným do xxxxxxxx. Matce sdělil, že jej obžalovaný koupal, utíral mu ručníkem nahé tělo a že jej nahého v posteli osahával. S matkou navštívili dětskou lékařku v xxxxxxxx, poté šli za otcem P. a následně na policii. Na faře paní R. za přítomnosti matky a otce

souvisí s úrovní jeho intelektu. Jeho výpověď jako celek je průměrně věrohodná. Současný vztah poškozeného k osobě obžalovaného Adama K. je jednoznačně negativní, nechce se s ním stýkat, vidět ho, mluvit s ním. Podle výpovědi chlapce zpočátku vztahu byla z jeho strany naprostá důvěra, ale s tím, jak se choval obžalovaný během jeho pobytu na faře, tuto důvěru ztratil, byl tam i strach. Znalkyně Mgr. Vlasta Kulíšková v původním řízení ve své výpovědi u hlavního líčení vypověděla, že je přesvědčena o tom, že osobnost poškozeného je tak symplexní, že není schopna předmětnou záležitost vykonstruovat. Na to, aby člověk vykonstruoval příběh, který je smyšlený potřebuje určitý intelekt a verbální schopnosti, obrazotvornost, zkušenosti z reálného života, nic z toho u poškozeného nebylo zjištěno. Výpověď z 21.1.2010 poškozeného je tedy nezpochybnitelná, vypovídal pravdu. Znalkyně Mgr. Kulíšková následně byla seznámena i s výpovědí poškozeného Tomáše O. u hlavního líčení ze dne 26.7.2011. K tomu uvedla, že obě výpovědi poškozeného, jak ze dne 21.1.2010, tak ze dne 26.7.2011 jsou věrohodné, jejich základní struktura je nepochybná. Sklony ke zkreslování výpovědi u poškozeného nezjistila, pouze ve stresu člověk vnímá jinak, než když je v klidu a to samotné vybavování je pak zkreslené. Myslí si, že toto je částečně v obou výpovědích poškozeného. Ve znaleckém posudku udělala chybu, kdy na místo „sklon ke zkreslování“ měla na mysli „sklon k vědomému zkreslování“. Nevědomé zkreslování mohlo být dále ve výpovědi, kdy poškozený vypovídal, že návštěvy začaly koncem roku 2008 a v druhé výpovědi uváděl, že až v roce 2009. Ona si spíše potvrzovala shody ve výpovědích a může říci, že těchto shod je v obou výpovědích velmi mnoho. Ještě našla jednu neshodu, kdy poškozený uváděl, že v bytě je místnost s klavírem, ve druhé výpovědi to již neuváděl. Nevědomé zkreslování zaznamenala pouze v nedůležitých věcech. Co se týče těch důležitých důkazů, tak v tomto zaznamenala shody. Pokud se jedná o popisovanou událost, v této zaznamenala mnoho shod. Shody jsou například v tom, že poškozený s obžalovaným byli v telefonickém kontaktu, kdy obžalovaný zval poškozeného k němu do bytu s tím, že poškozený u něj může přespat. Poškozený uvádí, že ho obžalovaný pohostil, učil se s ním, že se dívali na televizi, také to, že se šel otec Adam koupat a poškozeného zavolaal, aby mu šel umýt záda a ostatní části těla, což mu připadalo divné a nepříjemné, kdy toto odmítl. Často ve svých výpovědích poškozený uváděl slova „divné“ a „nepříjemné“. V podstatně líčení žalovaného jednání jsou obě výpovědi věrohodné, v určitých detailech jsou určité neshody. Její znalecké závěry zůstávají stejné. Znalkyně se dále vyjádřila k metodám, které při znaleckých zkoumáních užívala, používala metodiku explorační, kdy se jedná o kladení otázek a odpovědi na ně, dále metodu neverbálních projevů, metodu lineární cirkulické a strategické dotazování, kdy člověk se v podstatě ptá třikrát na stejnou věc, ale jiným způsobem, použila i Ravenův test, protože musela zjistit, na kolik je poškozený intelektově schopen událost zpracovat. Rovněž se jednalo o test PDV – Pražský dětský Vechsler, kdy tento test je určen na verbální schopnosti. Dostal se jí též do rukou materiál používaný kolegy v zahraničí, je to metodika 18ti kritérií. Jedním z těchto kritérií je, že ve výpovědi svědků nebo poškozených se objevuje nestrukturovaná řečová produkce. Toto kritérium je splněno tehdy, když obsah událostí svědek nebo poškozený neuvádí v přesném mechanickém a chronologickém pořadí. Aby výpověď splňovala kritérium věrohodnosti, musí jako celek dávat smysl. Ve svém posudku má uvedeno, že logická struktura nebo kostra výpovědi poškozeného je nepochybná. Ostrůvkovitě se vynořují prožité nebo popisované vedlejší skutečnosti, ale podstatná událost, která se stala, je věrohodná. Obě posuzované výpovědi jsou věrohodné, jejich základní struktura je nepochybná. Sklony ke zkreslování výpovědi u poškozeného nezjistila. Znalkyně Mgr. Vlasta Kulíšková vypracovala po obnově řízení doplňující znalecký posudek, na který ve své výpovědi odkázala. Obecná věrohodnost poškozeného O. je dle znalkyně průměrná, k tomuto závěru dospěla na základě vyhodnocení všech výsledků, které získala během psychologického vyšetření. Pokud jde o specifickou věrohodnost, z doplňku vyplývá, že je dostatečná, měla tím na mysli, že je dostatečná v tom smyslu, že existuje možnost, že se skutek stal tak, jak poškozený popisuje, ale vzhledem k ostatním skutečnostem to nemůže tvrdit ze stoprocentní jistotou. Rozbor výpovědi u hlavního líčení dne 10.5.2017 prováděla, porovnávala předchozí výpovědi z 21.1.2010 a z 26.7.2011 tak, jak jsou zaprotokolovány.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Ivana Drhová.

setkání s dalšími kněžími, kdy vlastně i konkrétně uvádí, že tohoto setkání se měli účastnit otec Lešek R. a otec Andrej K. a paní V..

18. Dr. Štěpaník se ve svém posudku vyjadřuje k možnostem psychodiagnostiky, která je zaměřena na zkoumání psychologických aspektů obecné a specifické věrohodnosti svědecké výpovědi a v kontextu s tím konstatuje, že se znalkyně Mgr. Kulíšková obecnou věrohodností poškozeného vůbec nezabývala, že se omezila pouze na ohodnocení obecných charakteristik osobnosti poškozeného, nezabývala se nijak jeho motivací či psychickým stavem. Dále vytyká znalkyni Mgr. Kulíškové další nedostatky, zejména to, že byly použity metody, které jsou zastaralé, nemají normy pro věk zkoumané osoby, některé metody jsou pouze vyjmenovány, avšak není známo, k jakým zjištěním na základě jejich použití znalkyně dospěla. Na základě těchto skutečností znalkyně Mgr. Kulíšková podle znalce MUDr. Štěpaníka nemohla dojít k relevantním výsledkům a posudek je nepřezkoumatelný.
19. Podle § 105 odstavec 1 trestního řádu soud ve věci nechal vypracovat revizní znalecký posudek znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie MUDr. Mgr. Evou Rozsivalovou a znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých Mgr. Zdeňkem Kolaříkem. Předmětem znaleckého zkoumání byl mimo jiné psychický stav poškozeného v době, kdy krátce po trestném činu podával svědeckou výpověď. Bylo nutno zjistit, zda Tomáš O. v době minulé i současné vypovídal o skutečně prožitých událostech a zda je možno jeho výpovědi považovat za věrohodné. Znalci měli rovněž přezkoumat závěry, ke kterým ve svých znaleckých posudcích či výpovědích dospěli znalci Mgr. Vlasta Kulíšková, PhDr. Radko Obereignerů a PhDr. Petr Štěpaník. Zpracovatelé revizního znaleckého posudku nezjistili u poškozeného O. přítomnost závažného duševního onemocnění, jako je psychóza, závažná porucha nálady nebo organické poškození mozku. Takovým onemocněním netrpěl ani v době šetření údajného skutku. Aktuální úroveň intelektových schopností je v pásmu výraznějšího podprůměru, xxxxxx. Je třeba si uvědomit, že jde o aktuální výkon, test je relativně závislý na školním vzdělání a hodnotí v daném případě jedince, jehož primární sociální prostředí bylo výrazně málo stimulující, kde hodnota vzdělání nepředstavovala metu, o kterou by měl jedinec cílevědomě usilovat. Jeho potenciál je rozhodně vyšší. Psychiatrickým vyšetřením byla zjištěna smíšená porucha osobnosti s rysy histrionskými, hraničními a disociálními. Psychologicky jde osobnostně o výrazně disharmonického jedince, jehož fungování dosahuje polymorfní poruchovosti. Osobnost je samotářská. Až lhostejná k druhým. Převažují chybějící pocity viny, empatie, citlivosti k druhým lidem, obtížně se adaptuje. Objevuje se hostilita k druhým. Je přítomna výrazně zvýšená afektivní labilita, lze jej popsat jako náladového, egocentricky senzitivního, intenzivně reaguje na všechny druhy podnětů, silné emoční reakce interferují s předcházející adjustací, což může vest k iracionálním, někdy rigidním reakcím. Převažuje lhostejnost vůči sociálním vztahům. Absencí užších vztahů a blízkých přátel, jisté samotářství. Osobnost poškozeného je zvýšeně vnímavá ke kritice, převažuje obava z negativního hodnocení, je výrazně vyhýbavý. U poškozeného převažuje neschopnost vnímat negativní stránky v sebeprožívání, v prožívání druhých a podrobně se zabývat zdroji konfliktů a problémů. Je všeobecně pasivní, pasivní chování se spojuje s kritickým postojem, v popředí je pasivní odpor výkonovým požadavkům. Je přítomná borderline problematika, hraniční struktura osobnosti, spolu s disociálními rysy dosahuje patologické hloubky. Jde o primitivního, intelektově slabého agresora – impulzivního, hostilního, jsou zjištěny výrazně agresivní tendence. Vztah poškozeného Tomáše O. k obžalovanému se vyvíjel jako vztah mezi farářem a ministrantem, učitelem a žákem. Poškozený O. jako primárně psychosociálně a emočně deprivovaná a následně patologicky strukturovaná osobnost má tendenci k upínání se k otcovským či obdobným autoritám, zároveň v rámci své patologie je má potřebu devalvovat. Není schopen ani náznakem normálního vztahu. Jeho vztahy jsou mělké, povrchní a poškozený v nich má tendenci fungovat
- Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Ivana Drhová.

přiznání předcházely, tzn. komunikaci s Annou V. a popisuje události, které následovaly, to je setkání s dalšími kněžími, kdy vlastně i konkrétně uvádí, že tohoto setkání se měli účastnit otec Lešek R. a otec Andrej K. a paní V.. Soud měl dále k dispozici i znalecký posudek, který vypracoval Dr. Štěpaník, který se ve svém posudku vyjadřuje k možnostem psychodiagnostiky, která je zaměřena na zkoumání psychologických aspektů obecné a specifické věrohodnosti svědecké výpovědi a v kontextu s tím konstatuje, že se znalkyně Mgr. Kulíšková obecnou věrohodností poškozeného vůbec nezabývala, že se omezila pouze na ohodnocení obecných charakteristik osobnosti poškozeného, nezabývala se nijak jeho motivací či psychickým stavem. Dále vytýká znalkyni Mgr. Kulíškové další nedostatky, zejména to, že byly použity metody, které jsou zastaralé, nemají normy pro věk zkoumané osoby, některé metody jsou pouze vyjmenovány, avšak není známo, k jakým zjištěním na základě jejich použití znalkyně dospěla. Na základě těchto skutečností znalkyně Mgr. Kulíšková podle znalce MUDr. Štěpaníka nemohla dojít k relevantním výsledkům a posudek je nepřezkoumatelný. Z výpovědi Kateřiny S., Anny V., z listinných důkazů a i z výpovědi poškozeného mj. vyplynulo, že poškozený xxxxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxx, což je významná skutečnost, co se týče hodnocení věrohodnosti poškozeného, protože poškozený dříve uváděl, že xxxxxxxxxxxxxxxx. Znalec PhDr. Radko Obereignerů v doplnění znaleckého posudku mj. uvedl, že poškozený v rámci psychodiagnostických metod své odpovědi účelově korigoval, až skresloval. Nelze vyloučit tendenci k nepřesnému výkladu až konfabulacím, především v oblastech, které převyšují jeho kognitivní (podprůměrnou) a emoční (nestabilní) výbavu. Není však naplněna míra ani další kritéria pro patologickou lhavost. Znalec považuje posudek znalkyně Mgr. Vlasty Kulíškové ze dne 12.04.2010 za metodologicky nedostatečný. Některé metody znalkyně Mgr. Kulíškové lze považovat za obsolentní, bez patřičné vědecko-výzkumné opory až obskurní (např. vyjádření o pozorování neverbálních projevů a funkce mozkových hemisfér na čl. 138). Osobnost poškozeného je natolik patologicky strukturovaná, že není schopna podat věrohodnou výpověď. Znalec konzultant má za to, že takto patologická osobnost má dopad i na specifickou věrohodnost poškozeného. Ve věci nechal soud vypracovat revizní znalecký posudek znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská psychiatrie MUDr. Mgr. Evou Rozsivalovou a znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých Mgr. Zdeňkem Kolaříkem. Předmětem znaleckého zkoumání byl mimo jiné psychický stav poškozeného v době, kdy krátce po trestném činu podával svědeckou výpověď. Bylo nutno zjistit, zda Tomáš O. v době minulé i současně vypovídal o skutečně prožitých událostech a zda je možno jeho výpovědi považovat za věrohodné. Znalci měli rovněž přezkoumat závěry, ke kterým ve svých znaleckých posudcích či výpovědích dospěli znalci Mgr. Vlasta Kulíšková, PhDr. Radko Obereignerů a PhDr. Petr Štěpaník. Zpracovatelé revizního znaleckého posudku nezjistili u poškozeného O. přítomnost závažného duševního onemocnění, jako je psychóza, závažná porucha nálady nebo organické poškození mozku. Takovým onemocněním netrpěl ani v době šetření údajného skutku. Aktuální úroveň intelektových schopností je v pásmu výraznějšího podprůměru, xxxxxx. Psychiatrickým vyšetřením byla zjištěna smíšená porucha osobnosti s rysy histrionskými, hraničními a disociálními. Psychologicky jde osobnostně o výrazně disharmonického jedince, jehož fungování dosahuje polymorfní poruchovosti. Osobnost je samotářská, až lhostejná k druhým. Převažují chybějící pocity viny, empatie, citlivosti k druhým lidem, obtížně se adaptuje. Objevuje se hostilita k druhým. Je přítomna výrazně zvýšená afektivní labilita, lze jej popsat jako náladového, egocentricky senzitivního, intenzivně reaguje na všechny druhy podnětů, silné emoční reakce interferují s předcházející adjustací, což může vest k iracionálním, někdy rigidním reakcím. Převažuje lhostejnost vůči sociálním vztahům, absence užších vztahů a blízkých přátel, jisté samotářství. Osobnost poškozeného je zvýšeně vnímavá ke kritice, převažuje obava z negativního hodnocení, je výrazně vyhýbavý. U poškozeného převažuje neschopnost vnímat negativní stránky v sebeprožívání, v prožívání druhých a podrobně se zabývat zdroji konfliktů a problémů. Jde o primitivního, intelektově slabého agresora – impulzivního, hostilního, jsou zjištěny výrazně agresivní tendence. Vztah poškozeného Tomáše O. k obžalovanému se vyvíjel jako vztah mezi

předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jeseník 13. února 2019

Mgr. Miloš Kubíček v.r.
samosoudce